

Els bisbes parlen de la Solemnitat de Crist Rei i de la III Setmana de la Bíblia

Dv, 23/11/2018 per Catalunya Religió

(GIEC) Diumenge 25 de novembre, l'Església celebra la Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, instituïda per Pius XI l'any 1925, en la qual es convida a posar la mirada en la reialesa de Crist sobre tot el món, i en el seu regnat de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, amor i pau.

D'altra banda, coincidint amb la darrera setmana de l'any litúrgic, del 26 de novembre al 2 de desembre se celebra a les diòcesis catalanes la III Setmana de la Bíblia, que culminarà amb el Diumenge de la Paraula, que correspon al Diumenge primer d'Advent, primer dia d'un nou any litúrgic. La Setmana està promoguda per l'Abadia de Montserrat, l'Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Editorial Claret i Ràdio Estel-Catalunya Cristiana, amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense. El lema escollit per a aquesta tercera edició és *La Paraula és molt a prop teu* (Dt 30,14). Durant aquests dies, la majoria de les diòcesis catalanes organitzen, d'una banda, un acte central -amb presència del bisbe- i, d'altra banda, moltes activitats sorgides des de les parròquies i escoles, de manera que es formi una xarxa que capilaritzi la Paraula i faci que s'estengui i es difongui.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, i de la III Setmana de la Bíblia, així com de les benaurances i de l'exposició "ALBA. Més de 400 anys d'indumentària litúrgica a l'Església de Solsona".

Sis de les cartes dominicals parlen de la Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món. L'arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, reconeix que la festivitat de Crist és "una festa que no s'entendria si apliquéssim a Jesucrist el model de reialesa tal com l'entenem entre nosaltres. És un rei molt diferent!". Tal com ho fa notar el papa Francesc, "el seu tron és la creu; la seva corona és d'espines; en

comptes de ceptre, li han posat una canya a les mans...". L'arquebisbe Pujol ens convida a preguntar-nos si "deixem que Crist regni en nosaltres" i ens diu que Crist "no regnarà si el seu tron en la nostra vida està ocupat per altres sobirans, per exemple per l'amor al poder, al plaer, a les riqueses...". Afirmar també que "Jesús no comparteix tron amb altres reis com ara l'egoisme, la supèrbia, la sensualitat" i que "vol regnar en els nostres cors perquè siguem feliços ja en aquesta vida i en l'eternitat". Adverteix que "Déu no pot ser substituït, en la vida d'un cristià, per cap bandera ni per cap caprici que no sigui l'ensenyament de l'amor al proïsme". Finalment, diu que "Jesucrist és un rei diferent, que no ens demana submissió, sinó que dona la vida per nosaltres perquè siguem alhora servidors del nostre proïsme, començant pels qui tenim més a prop".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, afirma que "l'Església al final de l'any, com al final de la història, mira el Crist que ens salva, i celebra amb gran esclat de joia la solemnitat de Jesucrist Rei de tot el món, compendi de la Pasqua celebrada cada diumenge i en cada eucaristia". Destaca que, encara que semblaria que Jesús de Natzaret ja no hauria d'interessar ningú després de vint segles de cristianisme, "Jesús està ben viu, i continua apassionant, continua essent *"testimoni de la veritat"*". Afirmar que "quan les seves paraules, els seus grans manaments, les paràboles, la seva desconcertant petjada històrica són presentades amb viva veu a infants i joves, a qui encara no el coneix, continuen captant, atraient i fent canviar la vida, donant-li sentit". Ens convida a cercar "el Crist, el Rei de Bondat, el Crucificat, imatge de la misericòrdia de Déu" i ajudar "perquè les persones que tractem se li confiïn, li parlin, el vulguin conèixer". Diu que "Jesucrist, el Rei de l'univers, no està inactiu sinó que és el primer i el més interessat que l'amor, la justícia i la pau, distintius del Regne, es vagin obrint pas, amb força". Finalment, prega que demanem "a l'Esperit Sant la gràcia de fer germinar "en nosaltres i en l'Església, amb força, la llavor del Regne de Déu perquè esdevingui gran, doni refugi a moltíssima gent i doni fruits de santedat."

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, a partir d'una discussió que va sentir fa anys entre monitors de joves sobre si havien d'anomenar Jesús com a amic o com a Senyor davant dels joves, recorda tres paraules de Jesús a l'Evangeli de sant Joan. Una, la seva resposta a la interpel·lació de Pilat: "Tu ho dius, jo soc rei"; una altra, en l'Últim Sopar: "doncs si jo, el mestre i senyor, us he rentat els peus". Una altra, conversant amb els seus deixebles: "A vosaltres us dic amics, perquè us he fet conèixer tot el que he sentit al meu Pare". Diu que "és un gran honor i un gran regal que Jesús ens compti entre els seus amics", que per amic, Jesús "entén aquella relació que neix de l'elecció lliure i de la comunicació i coneixement íntim", "la relació que, amarada d'amistat, aconsegueix establir entre ells una "comunió de voluntats" i que "el que desitja de nosaltres és que fem el que Ell mana, però portats per l'amor". Afirmar que Jesucrist "és el nostre amic, però no pot deixar de ser alhora el Senyor de la Creació i de la Història, la Veritat, el Camí, la Vida", "ens tracta com a "germans", que participem de la seva mateixa glòria...". Finalment, diu que el Fill de Déu és Rei, Amic i Germà, "que comunicant l'amor de Déu, inaugura la més sorprenent comunió aquí a la terra: Déu viu en l'amistat i la fraternitat dels seus deixebles" i aquesta és "una manera inaudita i meravellosa de regnar i "senyorejar"".

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, comenta l'Evangeli que es proclama en aquesta solemnitat, "una part del diàleg que el governador romà Ponç Pilat manté amb Jesús després d'haver-lo entregat sota l'acusació que s'havia apropiat el títol de "rei dels jueus"". Diu que Jesús "respon a les preguntes de Pilat afirmant que

efectivament era rei, però que el seu regne no era d'aquest món", és a dir, "que no havia vingut per a dominar persones, pobles o territoris, sinó per alliberar els éssers humans de l'esclavitud del pecat, per a reconciliar-los amb Déu, per a regnar en el cor de les persones, per a donar testimoni de la veritat". Afirmar que "la veritat de Crist és la seva existència sencera, que és testimoni de l'amor de Déu i que culmina amb el seu sacrifici redemptor al Calvari". Diu també que "Jesús no ve a "millorar" l'home, ve a crear un home nou. Ve a produir un nou tipus d'home i de món, un home regit per uns valors diferents, un món recolzat sobre unes columnes diferents de les actuals" i que "la terra on el Regne comença a germinar és el cor de qui escolta i el canvi ha d'arribar al món sencer; i així, d'un món regit per la riquesa, el poder i el plaer Crist vol construir un Regne de veritat, d'amor, de justícia i de fraternitat". Finalment, el bisbe de Terrassa diu que Crist "és l'amor i la veritat, que no s'imposen mai, sinó que truquen a la porta del cor i de l'enteniment humà, i omplen la vida d'amor, de pau i d'alegria" i "ens ensenya a regnar amb ell des del servei, des de l'entrega als altres, construint la pau, confiant en Déu i en els germans".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, indica que "la reialesa de Jesús, com ell digué a Ponç Pilat en el Pretori, *no és cosa d'aquest món*", que "l'Església, comunitat dels creients en Crist, ha de ser sempre independent de tot poder d'aquest món", que "passen els segles, i els poders d'aquest món canvien a una gran velocitat; però la reialesa de Crist roman pels segles" i que "aquesta és l'aposta de present i de futur dels creients". Afirmar que Jesús, Rei de l'univers, "regna des del cor de les persones", que "tot i que ell és el rei, és a la porta del cor de cada persona, trucant com un pidolaire, perquè el cor solament es pot obrir per dins" i que "tothom, en un moment o altre de la seva vida, sent en el seu cor els trucs suaus i penetrants de Jesús". Afegeix que "qui amb sinceritat cerca la veritat i l'amor, en sentir aquesta crida, no pot fer res més que obrir-li el cor". Finalment, diu que "als creients en Crist, deixebles i missioners, ens pertoca d'ajudar els nostres germans a cercar amb sinceritat la veritat i l'amor, essent per a ells, amb la paraula, les invitacions, els gestos oportuns, que l'Esperit Sant ens inspire de fer, instruments del Senyor, que truca a la porta del seu cor".

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que en l'Evangeli de la solemnitat de Crist Rei d'enguany escoltem "el moment en el qual Jesús, en preguntar-li Pilat si és rei, respon: "Tu ho dius: jo sóc rei. La meua missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món"". Recordar que "un moment abans d'aquest reconeixement de la pròpia reialesa, Jesús ja havia advertit: "La meua reialesa no és cosa d'aquest món"". Afirmar que "és certament un regne estrany, perquè no es fonamenta ni en l'èxit de les obres dels homes, ni en l'admiració que desperta el poder, ni en la força de les armes, sinó en la veritat i en el testimoni que el Senyor va donar d'ella durant la seua vida i en el moment de la mort". Destaca que "aquesta escena ens està indicant als cristians de tots els temps que el camí per a sembrar el Regne de Déu en el nostre món no pot ser un altre que el de Crist: el testimoni que de la veritat de l'Evangeli i fer-ho evangèlicament". Finalment, diu que donar raó de la nostra esperança amb mansuetud (perquè nosaltres no som els amos de la veritat) i respecte (perquè necessàriament hem de ser respectuosos amb l'opinió dels altres), amb una bona conducta i amb el patiment per amor a la veritat, "és el camí perquè el Regne de Déu siga realitat en el nostre món".

Dues de les cartes dominicals parlen de la III Setmana de la Bíblia. El **cardenal Joan Josep Omella** recorda que aquesta setmana culminarà amb el primer

diumenge d'Advent, quan "inaugurarem un nou cicle de lectures dominicals, centrat en l'evangeli de Lluc, l'evangeli que accentua la misericòrdia de Déu". Diu que "des del Concili Vaticà II, la presència de la Sagrada Escripura s'ha fet més extensa i palesa en la vida i en la reflexió de l'Església". Demana que "pensem en l'amplitud del nostre Leccionari per a les celebracions litúrgiques", unes lectures que, "acompanyades d'una oportuna predicació, ens acosten, any rere any, a la riquesa i profunditat de la paraula de Déu, que se'ns revela en la Sagrada Escripura". Recorda que "la pràctica de la *lectio divina*, o lectura orant de l'Escripura, ha fet que en moltes persones, grups i comunitats, el text de la Bíblia s'hagi convertit en el seu punt de referència". Remarca que "en la Sagrada Escripura, Déu ens parla per mitjà de les paraules humanes que la conformen, ja que en ella habita l'Esperit Sant, i en ella s'encarna el Verb creador de Déu" i que "llegint i rellegint-ne les pàgines, a més de la persona de Jesucrist, ens trobem amb l'exemple de molts creients de l'antigor que, en les seves circumstàncies específiques, van saber copsar la presència de Déu en la seva vida i van saber respondre-hi amb fe i disponibilitat". Finalment, ens convida a "fer l'experiència de llegir assíduament la Bíblia, una lectura assossegada i profunda, acompanyada de la pregària personal, obrint-nos així a descobrir-hi la paraula que Déu ens adreça, paraula que pot sostenir la nostra vida cristiana enmig de les alegries i dificultats de la vida diària".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que quan comprova el desconeixement i/o poca lectura dels textos bíblics per part dels adolescents i joves que rebran el sagrament de la confirmació, se li planteja una pregunta: "els bisbes, sacerdots o catequistes no sabem transmetre el gust i la proximitat per la Bíblia?". Afegeix que també els estudiosos de la Bíblia "van intentar respondre a aquesta inquietant pregunta" i que "ells mateixos estan agrupats a l'Associació Bíblica de Catalunya i ja fa tres anys van proposar als bisbes de les nostres diòcesis l'ampliació del radi d'acció perquè més gent conegués i li agradés la lectura dels textos bíblics". Recorda que "fa dos anys va començar la iniciativa, acceptada pels bisbes i recollida amb interès pels responsables de les parròquies i de les comunitats", que "consistia, i ho repeteixen aquest any, en proposar una setmana de la Bíblia per a totes les diòcesis i per a totes les parròquies al voltant del primer diumenge d'Advent". Diu que a la diòcesi de Lleida "s'articula la proposta de la següent manera: es fa arribar la notícia a tots els rectors" per tal que "fomentin en tots els grups parroquials la lectura de la Bíblia", "ajudin a totes les famílies a adquirir el llibre, a tenir-lo en un lloc preferent", "organitzin conferències, cursos i estudis sobre la Bíblia per als feligresos" i que "el màxim de gent pugui participar en les accions que promogui la pròpia diòcesi". Finalment, informa que "la nostra proposta d'aquest any consta de dos actes: una pregària bíblica a l'IREL el proper dimarts 27, a partir de les 20 del vespre, i una explicació d'escenes bíbliques contingudes en els capitells de les columnes de la Seu Vella, el pròxim dimecres, 28, a partir de les 19.30 h".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que "en cloure un any de celebracions, el record de les benaurances ens pot ajudar a donar gràcies per tot el que hem viscut, sentint-nos també feliços o benaurats". I exclama tot un seguit de benaurances: Feliços "els qui saben i assumeixen que som limitats i vulnerables en l'aspecte corporal, mental, emocional, relacional i espiritual, i que per tant necessitem l'ajuda del Senyor per mitjà dels seus dons de la fe, l'esperança, la caritat, el perdó i la fortalesa"; "els qui han escoltat la Paraula de Déu, l'han acollida, meditada"; "els qui assíduament, cada diumenge i en altres ocasions, fins i tot diàriament, han celebrat l'Eucaristia, la Pasqua de Jesús"; "els qui no només

han anat a l'església, sinó que han sentit «l'Església» com la pròpia família, se n'han preocupat i han col·laborat en la seva missió assumint serveis i ajudant al seu manteniment”; “els qui han estimat”; “els qui han pregat i ho han fet comunitàriament i personalment”; “els qui han estat capaços de «contemplar» la pròpia família, els companys de treball o d'estudi, els amics, els veïns... amb els ulls de Jesús, amb la seva mirada amarada d'amor i de misericòrdia”; “els qui han vist en els més necessitats de béns materials, espirituals, de salut... el rostre de Jesucrist i han actuat segons les seves possibilitats”; “els qui, havent sofert situacions de dolor, les han afrontat i viscut amb esperança i fortalesa”; “els qui amb les seves paraules i el seu testimoni de vida han donat a conèixer Jesús i el seu Evangeli de salvació”; “aquells que s'han compromès treballant pel bé comú de la societat i de col·lectius de persones, i ho han fet amb generositat i gratuïtat”. I, finalment, “feliços els qui són agraïts per tot el que han viscut durant tot aquest any en el qual hem recordat, celebrat i actualitzat els fets centrals de la nostra fe”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, ens informa que fins a finals de febrer del 2019, al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona podem contemplar l'exposició “ALBA. Més de 400 anys d'indumentària litúrgica a l'Església de Solsona”, “una proposta que ens interpel·la a descobrir la litúrgia i la col·lecció de material tèxtil de la nostra diòcesi des d'una perspectiva actual i pedagògica”. Diu que aquesta mostra, que s'inclou dins dels actes de celebració dels 425 anys de la creació del Bisbat de Solsona, “ens serveix per posar noms a tants elements litúrgics, alguns avui en desús, que han format part de la vida de les nostres parròquies” i que en aquesta exposició podem redescobrir “la pròpia col·lecció del Museu i peces de Cardona, Sant Llorenç de Morunys, Verdú, Palou de Massoteres, que s'han conservat de forma providencial”. Destaca “la importància del nostre Museu Diocesà i Comarcal que ens ajuda a conèixer i descobrir el gran llegat patrimonial del nostre territori i ens apropa a la fe dels nostres avantpassats”. Recorda que “paral·lelament a la nostra exposició, a la germana diòcesi de Vic, s'està portant a terme l'exposició “Oliba Episcopus”, que es pot veure al Museu Episcopal de la capital d'Osona fins al dia 10 de febrer de 2019”. I a partir d'aquestes dues mostres ens anima a “visitar aquests grans equipaments culturals i eclesials que tenim a casa nostra”, ja que “acostar-nos al Museu en família o amics és, sens dubte, una catequesi en colors que ens ajudarà a conèixer el missatge de Déu i de l'Església al llarg dels segles”.